

Pluskwiaki wodne (*Heteroptera aquatica* et *semiaquatica*)
południowo-zachodniej części Kampinoskiego Parku
Narodowego

Water Bugs (*Heteroptera aquatica* et *semiaquatica*) of the south-west part of
the Kampinos National Park

GRZEGORZ TOŃCZYK

Katedra Zoologii Bezkręgowców i Hydrobiologii UŁ, ul. Banacha 12/16, 90-237 Łódź,
e-mail: tonczyk@biol.uni.lodz.pl

ABSTRACT: 36 species of aquatic and semiaquatic bugs was reported from south-west part of Kampinos National Park. Most of species were eurytopic, specific for small water bodies. Among all species found, the most valuable were *Hesperocorixa moesta* (FIEB.), *Paracorixa concinna* (FIEB.), *Sigara limitata* (FIEB.), *S. nigrolineata* (FIEB.) and *Gerris lateralis* SCHUMM.

KEY WORDS: *Heteroptera aquatica* et *semiaquatica*, Kampinos National Park, Poland.

Dane dotyczące pluskwiaków wodnych Kampinoskiego Parku Narodowego są bardzo skąpe. Jedyne informacje pochodzące z terenu parku i jego strefy ochronnej (stwierdzone występowanie 16 gatunków) znajdujemy w raporcie RUTKOWSKIEGO (1995) oraz w pracy KRAJEWSKIEGO (1997), który badał heteropterofaunę doliny środkowej Wisły na odcinku Zakroczym – Wychódź (stwierdził 29 gatunków), czyli terenu graniczącego na północy z KPN i wchodzącego w skład jego otuliny.

Badania zostały przeprowadzone w południowo-zachodniej części Kampinoskiego PN, w latach 1997–2002. Na badanym terenie analizowano skład heteropterofauny w 23 stanowiskach reprezentujących typowe dla tej części parku drobne zbiorniki wód stojących (stałe i okresowe) na zabagnionych łąkach. Badaniami zostały objęte również wody bieżące reprezentowane przez kanały odwadniające tereny bagienne: Kanał Łasica i Kanał Olszowiecki.

Analiza zebranych materiałów pozwoliła na wykazanie 36 gatunków pluskwiaków (24 wodnych i 12 pleustonowych). Stwierdzone gatunki na ogół reprezentują formy o szerokim spektrum siedliskowym, występujące na terenie całej Polski. Gatunkami najciekawszymi okazały się: *H. moesta* (FIEB.), *Paracorixa concinna* (FIEB.), *Sigara limitata* (FIEB.), *S. nigrolineata* (FIEB.) i *Gerris lateralis* SCHUMM. Charakterystyczna dla badanego terenu okazała się słaba reprezentacja gatunków preferujących siedliska rzeczne (odłowiono pojedyncze osobniki *Gerris najas* (DE GEER) i *Velia carpai* TAM.).

Przeprowadzone badania pokazały, że uznawany przez WRÓBLEWSKIEGO (1980) za rzadki w skali całego kraju nartnik *G. lateralis* jest na badanym terenie bardzo liczny i dorównuje liczebnością najpospolitszemu *G. lacustris* (L.). Jego występowanie było ograniczone do mocno zacienionych zbiorników śródleśnych występujących w siedliskach olsowych, w których był gatunkiem dominującym.

Innym bardzo ciekawym spostrzeżeniem, jest stwierdzenie w okresie zimowym bardzo licznych zgrupowań wioślaków w niezamarzającym Kanale Łasica. W pojedynczych próbach odławiano zazwyczaj po kilkaset osobników, wśród których dominantem okazał się wioślak *Callicorixa praeusta* (FIEB.).

Na uwagę zasługuje też fakt, że wykorzystanie do zbierania wioślaków (*Corixinae*) odłowów „na światło” przyniosło bardzo dobre rezultaty. Metoda ta pozwoliła na zebranie bogatych materiałów, dobrze odzwierciedlających strukturę gatunkową zespołów *Corixinae*.

PIŚMIENNICTWO

- KRAJEWSKI S. 1976: Przyczynek do poznania pluskwiaków różnoskrzydłych (*Heteroptera*) dolnego biegu rzeki Wisły i zbiorników jej terenu zalewowego na odcinku Zakroczym – Wychódz. Zesz. nauk. Uniw. Łódz., mat.-przyr., ser. II, 9: 119 -123.
- RUTKOWSKI D. H. 1995: Inwentaryzacja drobnych zbiorników wodnych i rozlewisk Kampinoskiego Parku Narodowego. Plan Ochrony Przyrody KPN. 28 ss.
- WRÓBLEWSKI A. 1980. Pluskwiaki. *Heteroptera*. Fauna Słodkow. Pol., Warszawa–Poznań, 8: 1-157.